

**Corpus Juris Canonici, Per Regulas Naturali Ordine
Digestas, Usuque Temperatas, Ex Eodem Jure, Et
Conciliis, Patribus, Atque Aliunde Desumptas, Expositi**

Opus, Tum In Rebus Obscuris Claritate, Tum Dispersis Collectione ac
delectu, in contrariis conciliatione, eximium, simulque Indicibus ac
Præfationibus, Notisque quamplurimis & exquisitis illustratum, ; In Tres
Tomos divisum

Complectens Prolegomena Ad Jus Canonicum In Se Et Universim
Consideratum

Gibert, Jean-Pierre

Coloniæ Allobrogum, 1735

Sectio X. Quomodo intelligenda sint Rescripta, & quando extinguantur seu
desinant.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74413](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-74413)

XVII. Mandatorum fines diligenter servari oportet. *In VI. de Præbendis. Cap. Cui de fin. LIB. III. TIT. IV. Cap. 27.*

XVIII. Mandati fines excedere probantur, si quis citrā formam Rescripti accepti præsumeret judicare. *De Officio & Potest. Jud. Deleg. Cap. Prudentiam. §. 1. fin. LIB. I. DECR. TIT. XXIX. Cap. 21.*

XIX. Qui agit contrā Mandati tenorem, nihil agit, ejusque processus cassari debet. *ibid. Cap. Venerabilis. LIB. I. DECR. TIT. XXIX. Cap. 27.*

XX. Pro varietate Litterarum, fines Causarum non debent impediti. *ibid. Cap. Sanè. seu Cap. 3. Appendix CONC. LATERAN. Parte VII. Cap. 3. ideoque eo causa deundus est is, à quo Litteræ emanarunt.*

XXI. Cùm aliqua subdījunctione hoc vel illud mandantur, quorum unum verum est, alterum falso, sufficit unum adimpleri; ut Rescriptum executioni demandetur. *De Rescriptis. Cap. Inter ceteras. LIB. I. DECR. TIT. III. Cap. 4. GONZALEZ fūse explicat quidquid sciendum circa Rescripta alternativa.*

XXII. Intentio Mandantis semper attendenda est & fervanda. *De Præbendis &c. Cap. Cūm olim. & Cap. Cūm causam. §. Consultationi. LIB. II. DECR. TIT. V. Cap. 38. quod est ultimum, & Cap. 36.*

XXIII. Cùm cestat Causa Mandati, Executor non tenetur illud adimplere. *In VI. de Præbendis. Cap. Si pauper. fin. LIB. III. DECR. TIT. IV. Cap. 30.*

XXIV. Occasione exceptionis alicuius frivola, non vult Papa Mandati sui Executores interloqui. *De Præbendis. Cap. Dilectus. 3. §. Mandamus. fin. LIB. III. DECR. TIT. V. Cap. 34.*

XXV. Si quis peccat contrā Mandatum tām in faceto quān in modo, vel in altero tantū; non valet quod agitur. *De Restitutione Spoliatorum. Cap. Pisanis. LIB. II. DECR. TIT. XIII. Cap. 19. quod est ultimum.*

XXVI. Processus judicatur irritus, quandō forma Mandati non est diligenter observata. *ibid.*

Plura scitu necessaria circa executionem Rescriptorum iniquorum, vel noxiōrum, vel scandalum periculum ve invehementum, collegit GONZALEZ in Cap. 5. *De Rescriptis & in Caput 28. de Offic. Jud. Deleg.*

S E C T I O X.

Quomodo intelligenda sint Rescripta, & quando extinguanur seu desinant?

I. PER quamcumque Signaturam, seu Concessionem, aut Gratiam, vel Litteras Apostolicas, pro Commissionibus, seu Mandatis, aut Declarationibus, etiamē motu proprio, ex certa scientia ac etiam ante motam item à Sanctitate suā emanarint, vel de ejus Mandato faciendas, nulli jus sibi quāsūtum quodmodolibet tollatur. *Regula 18. Cancellaria ab URBANO VIII. approbatæ BULLARIJ ann. 1623. Tomo IV. p. 28.*

II. Verba Rescriptorum non secundūm Scripturæ Ordinum, sed secundūm Jus Commune sunt intelligenda. *De Rescriptis. Cap. Causam. LIB. I. DECR. TIT. III. Cap. 18.*

III. Mandata non debent ad Casus alios, quām expressos, extendi. *In VI. de Præbendis. Cap. Cui de. LIB. III. TIT. IV. Cap. 27.*

IV. In Generali Concessione nequaquam illa veniunt quā non esset Quis verisimiliter in Specie concessurus. *In VI. de Officio Vicarii. Cap. Cūm in Generali. LIB. I. TIT. XIII. Cap. 3.*

V. Multa licent in speciali Demandatione, seu Concessione, qua ex Generali Mandato non licent. *De Officio Legati. Cap. Excommunicatis. LIB. I. DECR. TIT. XXX. cap. 9. & in VI. de Officio Legati. Cap. Officii. LIB. I. TIT. XV. Cap. 1.*

VI. Semper recurrentum est ad intentionem Man-

Tom. I.

dantis ad interpretandum Mandatum. *De Arbitris. Cap. Expofita. GLOSSA colligit. Verbo intentionis. LIB. I. DECR. TIT. XLIII. Cap. II. & De Restitutiōne Spoliatorum. Cap. Audita. GLOSSA. LIB. II. DECR. TIT. XIII. Cap. 4.*

VII. Verba intentioni deserviunt, & secundūm intentionem Proferentis, verbum prolatum intelligendum est. *De Appellationibus. Cap. Secundū. §. in quo init. junctā GLOSSA. LIB. II. DECR. TIT. XXVIII. Cap. 41.*

VIII. Per solam Citationem perpetuatur Rescriptum. *De Rescriptis. Cap. Ex tenore. GLOSSA colligit. LIB. I. DECR. TIT. III. Cap. 16.*

IX. Mandatum, quo committuntur Causæ infrā certum terminum decidenda, nisi de Partium consensu prorogetur, eo transfacto expirat. *De Officio & Potestate Judicis Delegati. Cap. De Causis LIB. I. DECR. TIT. XXIX. Cap. 30.*

X. Romani Pontificis Mandatum non expiravit cum Mandante, cùm antē Mandatoris mortem Judex procedere incipit. *De Except. Cap. Olim. in init. med. LIB. II. DECR. TIT. XXV. Cap. 7.*

XI. Mandatum re integrā, morte Mandatoris expirat. *ibid. Cap. Licet LIB. I. DECR. TIT. XXIX. Cap. 30.*

XII. Mandatum morte Mandatoris nullatenus expirat, si lis antē ejus obitum fuerit contestata. *ibid. Cap. Relatum est. seu Cap. Licet. fin. seu Cap. 30.*

XIII. Romani Pontificis Mandatum in ipsius obitu non expirat, eo quod Res integra jam non est. *De Fide Instrumentorum. Cap. Ex parte. in init. fin. LIB. II. DECR. TIT. XXII. Cap. 11.*

XIV. Commissio, per quam censetur etiam Sententiæ prolatio committi, ex quo Res integra non existit, nequaquam morte Committentis expirat, nisi fuerit ante revocata. *In VI. de Officio & Potest. Jud. Delegati. Cap. Si Delegatus. In VI. LIB. I. TIT. XIV. Cap. 7.*

S E C T I O XI.

De Rescriptis GRATIAE in particulari.

I. SEDIS Apostolica Concessio, nullā Personarum factā expressione, ut possit idoneis Personis prodidere; specialem Gratiam continet. *In VI. de Præbendis. Cap. Si cui. colligitur. LIB. III. TIT. IV. Cap. 36.*

II. Si cui facta sit Concessio, seu data sit potestas, non ad suam, sed alterius certae Personæ gratiam, vel favorem; specialem Gratiam non dicitur continere. *ibid. colligitur. in VI. LIB. III. TIT. IV. Cap. 36.*

III. Non congruit Gratiam, vel reddi quandoque inutilem, vel ipsius effectum in longius tempus cum dispendio illius, cui facta est, differri. *In VI. de Officio & Potest. Jud. Deleg. Cap. Si super. fin. LIB. I. TIT. XIV. Cap. 9.*

IV. In Generali Concessione illa non veniunt, quā non esset quis verisimiliter in Specie concessurus. *In VI. de Panit. Cap. Si Episcopus. med. LIB. V. TIT. X. Cap. 2.*

V. In Mandato Gratiae, espresso uno Casuum, Mandatum super hoc factum, ad alios extendi non debet. *In VI. de Præbendis. Cap. Cūm in illis. §. Cūm autem fin. LIB. III. TIT. IV. Cap. 16.*

VI. In conferendis Gratias, qui est tempore anterior, præferendus est alteri, ex quo de intentione Mandantis contrarium non appareat. *ibid. Cap. Quia sēp. fin. in VI. LIB. III. TIT. IV. Cap. 15.*

VII. Ei per secundum Mandatum præjudicari, aut jus ipsius absorberi non debet. *ibid.*

VIII. Mandatum Gratiosum debet de suā naturā restringi. *ibid. in VI. de Præbendis. Cap. Cūm in illis. §. Cūm autem. fin. LIB. IV. TIT. IV. Cap. 16.*

f 3

IX. Si